

Michaely Kučerové

Secesní architektura v Prostějově

Jak již název napovídá, bakalářská práce Michaely Kučerové se zaměřila na zpracování vybraných staveb secesní architektury Prostějova. Práce je rozvržená do pěti kapitol s úvodem a přílohou, která pozůstává z katalogu staveb, biografických medailonků architektů působících ve zkoumaném období v Prostějově, seznamu literatury a obrazové přílohy.

Secesní architektura v Prostějově, jakož i jí věnovaná odborná literatura, stojí ve stínu Kotěrova Národního domu z let 1905-7. A tak kritický přehled literatury vystačí se zmínkou o čtyřech pro dané téma relevantních publikacích, včetně jedné, v Olomouci obhájené, diplomové práce. O to důležitější jsou pak prameny uložené v archívech v Prostějově a v Olomouci, ze kterých autorka vytěžila celou řadu přínosných faktografických poznatků.

V následujících kapitolách se dozvídáme podstatné o politických, hospodářských a kulturních dějinách města. Pro stavební rozvoj Prostějova byla rozhodující industrializace 19. století, která z města učinila čtvrtou nejvýznamější lokalitu na Moravě. Hospodářská prosperita se brzy odrazila ve stavební činnosti městských elit. Město kvetlo i kulturně a umělecky a dokázalo těžit i z rostoucího sebevědomí českého živlu, který se na přelomu 19. a 20. století etabloval i ve vedení města.

Sebevědomí českých Moravanů se projevilo brzy i v architektuře města. V kapitole nazvané „Stavebně historický vývoj v Prostějově“ to autorka dokládá na příkladech Wichterlovy vily (1900-2), Národního domu (1905-7) a městské radnice (1911-14). Zatímco pro svoji vilu si prostějovský průmyslník Wichterle objednal projekt ještě u vídeňského architekta Franze von Krauße, Národní dům projektoval Jan Kotěra a plány pro radnici dodal profesor Českého vysokého učení technického v Brně Karel Hugo Kepka.

Pojednání o stavbách prostějovské secese, které tvoří objemem i obsahově těžiště bakalářské práce Michaely Kučerové, je řadí chronologicky, ačkoliv